

רצח צימחוני

(המשך ממעמד 19)

הרחיקה אותו ממני עוד יותר, סיפר גיבעוני ככאב. ביום הרצח נפגש עם אביו ליד האורווה, כדי לשכנעו להרשות לו להתגורר שם. אז קרה הרצח. מייד לאחר שנתגלתה הגופה, מיהרו השוטרים לדירתו, והוא סיפר להם את כל מה שזכר ממעשיו באותו יום ולא ניסה להסתיר מחוקריו מאומה. הוא גם יצא איתם לשיחזור מצולם של המיקרה. לדבריו, היה באותו יום מבול-בל מאוד כתוצאה מכדור היפנודרום שלקח בבוקר, ועוד כמה כדורים של אמבוליזין-פורטה.

הוא סיפר לחוקרים כי ביום הרצח נסע לסבתו, הנפש היחידה הקרובה לו, ולקח ממנה 100 דולר. בכסף שכר מוגית, נסע לתל-ברוך, אסף שם אשה והביא אותה לדירתו. אחר-כך קבע פגישה עם אביו ליד האורווה, בשעה 4 אחר-צהריים: „הוא הגיע בדיוק בזמן. רציתי להיפטר ממנו, לפצוע אותו ולעשות אותו נכה. אני לא סולח לו עד היום על מה שהוא עשה לאמי. הוא היה

מאורעות היום הגורלי. הייתי מאוד מבולבל, ואני זוכר שהתעוררתי בבית המעצר. ניסיתי שם להתאבד, ואני זוכר שלקחתי אותי לבית-חולים. אחרי שהתעוררתי בבית-המעצר מישו הראה לי עיתון, ושם היה כתוב שאבי נדקר ומת. פשוט לא האמנתי. מאז התחלתי לשכוח את הכל, אמר.

בכל מהלך עדותו לא נשא את עיניו אפילו פעם אחת לעבר הקהל, שם ישבו אמו, סבתו וסבו. האם, אשה קטנה בעלת שיער-ארוך ומישקפיים, נראתה מלאת-כאב, וסירבה לשוחח עם עיתון-נאים. גיבעוני סיפר בעדותו, כי אחרי שנים אחדות אצל אביו רצה לחזור לבית-אמו, אך היא סירבה לקבלו. „אמי הבינה אותי יותר כעניינים של צימחוניות ובעלי-חיים,“ העיד בכיתה-מישפט, אך סיפר כי הם היו נפגשים לעיתים רחוקות ויחסיהם לא היו קרובים.

את סבתו הוקנה, אם-אביו. הוא אוהב במיוחד. במכתבו האחרון כתב אילן צוואה:

„ירושא אני מוריש, את כל רכושי הרל, לסבתא שלי, שרה גיבעוני בלבר.

נאשם גיבעוני (בחולצה משוכצת) בבית-המישפט * הכנתו את הסכך והחבאתי אותה בגרב ימין

במיקרה שלה יקרה משהו, לאשה הקרושה הזאת, יעברו כל חפציי לי אגורת צער-בעלי-חיים בלבד, בלבד. מאחר שגיבעוני הודה במישטרה בהריגת-אביו וגם שיחזר את המעשה, לא היתה כירי סניגורו אלא לנסות את ההגנה המישפטית היחידה שנותרת במיקרה כזה. הוא טען כי אילן גיבעוני לא היה אחראי בזמן המיקרה למעשיו, בגלל דחף לאור-בריכוש. שני העדים שהעלה הסניגור כדי להוכיח זאת היו הפסיכיאטר ד"ר רפאל שפרינגמן והגראפולוג ד"ר אריה נפתלי.

עדות פסיכיאטרית היא רגילה ומקובלת במיקרים כאלה, בבית-המישפט. אבל עדותו של גראפולוג, כדי לקבוע את מצבו הנפשי בזמן כתיבת מיכתב-התאבדות שלו, היא נדירה וחדשנית (ראה מיסגרת). לשופטים נותר התפקיד הקשה והמכאיב לקבוע אם אילן גיבעוני היה שפוי בעת הרצח את אביו, ולשלוח את הנער התימהוני הזה לבית-סוהר לכל ימיו, או לקבל את עדויות הדימומים ולזכות אותו מאשמה, בגלל דחף-לאור-בריכוש. הנוכח ממחלת-נפש.

אינני יודעת מה יעשו השופטים וכיצד יחליטו, אבל שנתו כבר נודרת בלילות למחשבה מה יקרה לאילן אם ייכנס לבית-סוהר, בין עבריניים אליי מים וגברתנים, וכיצד יסתדר שם. אחרי שמוסד הדסים נחשב בעיניו לגיי-הינם.

מכה אותה מכות-רצח ללא רחמים. ואני, בחור צעיר, לא יכולתי להגן עליה. הוא גם קילל אותי בצורה נוראה וקרא לי „כלב-בדל" „הכלב מצורע". אמרתי לו שאני רוצה לגור באורווה, והוא התרגז ואמר לי שהוא לא רוצה שאגור כמו צועני או בדווי. הוא התחיל לדבר איתי בלשון חלקה. אמרתי לו כי שאיפת-חיי לעבוד ב"חקלאות, אבל הוא רצה שאהיה עורך-דין או פרופסור. הכנת את הסכך מקודם, והחבאתי אותה בגרב ימין שלי. הלכתי לאיוז פינה להוציא את הסכך ולדקור אותו. לא למות, אלא לפצוע אותו, שילמד לקח ויידע אחת לתמיד את כל הסבל שלי.

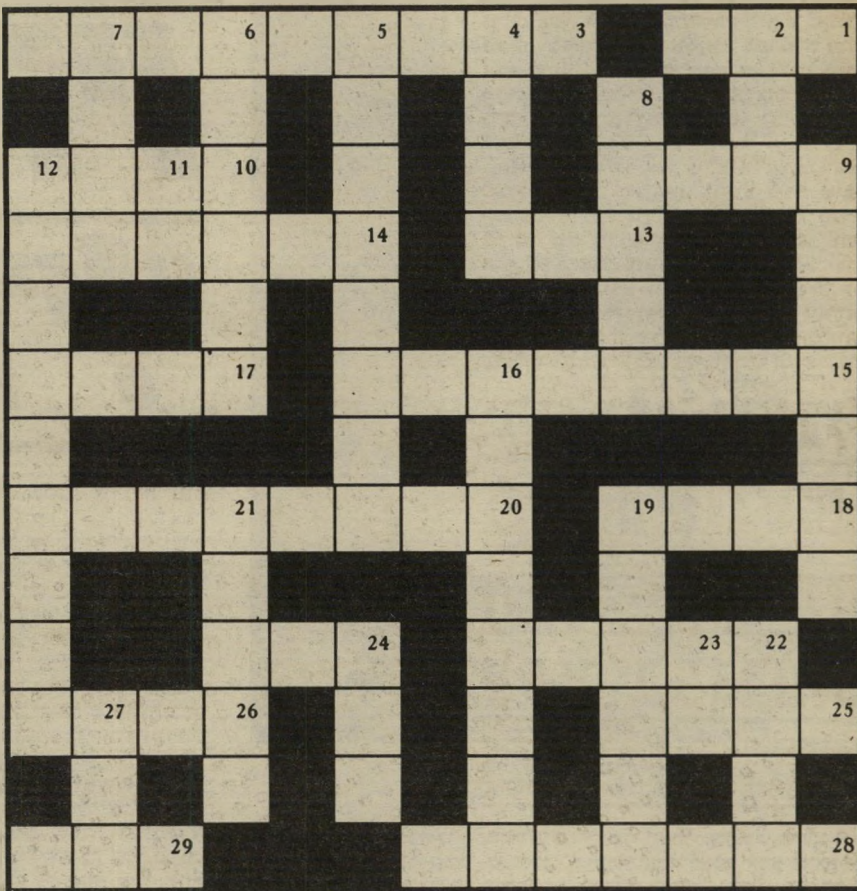
הוא ניסה להגן על עצמו. התיבטתי, איבדתי את העשתונות, הוא ניסה להרים מקל ולהכות אותי. דקרתו אותו שלוש פעמים, אני לא בטוח איפה.

אחרי זה הלכתי, כי עשיתי את העבודה שלי. כי האדם הזה לא מעניין אותי אחרי כל הסבל שעשה לי. הוא הרבה פעמים אמר לי שאם היה לו אקרה היה יורה בי והורג אותי כמו כלב. אני בשום אופן לא מצטער על מה שעשיתי. לבן-אופן שזרק אותי לי כלבים. הוא אמר שהוא לא מכיר בי יותר. תאמינו לי, שזה עונש קל עבורו! כך סיים אילן גיבעוני את עדותו במישטרה.

תפקיד

קשה ומכאיב

כאשר העיד בבית-המישפט, אמר אילן גיבעוני כי שכח את כל

מאונך:

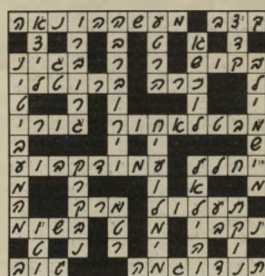
1. העורב יצא וחזר כלעומת שאב (3)
2. ררך הים (4)
3. מכמה בדים עשו את הפרח? (6, 2)
4. התכת שקבלה, היא לא בדיוק כסף (6)
5. פרח לשנינו (4)
6. יתומה עם תוכן פנימי (5)
7. קומוניסט ברוסיה, מרבה לבקר בתיאטרון (7)
8. לא כל כך טוב (2)
9. התנ"ך של וידאל ששוין? (3, 6)
10. טיל וטיל ולקראת הסוף קבל שכל (3, 5)
11. מלים הן רק אותיות אבל פתי לא יאמין? (3, 3)
12. איך אפשר להגיד על הקטור שהוא סופר נדני? (5)
13. פנטסטי? הוא כבר לא ידאג יותר (4)
14. תגיש באהבה (2)
15. עקר מכל עבר (3)

מאונך:

1. סכלו של מלקט הפרי (4)
2. רבו על הזמנה למחול (3)
3. נסה להעריך, מה יותר משד אחד ביד? (3, 3)
4. מה למד מהביוגרפיה של איתן? (5, 3)
5. היה היתה (4)
6. את הבשר הזה הוא לא יאהב (4)
7. תוקף מרת מ. נמצא מתחת למדרגות (4, 4)
8. מה שעוזר לנקבות להיות אומניות בנרתיקים (5)
9. את האבן הטובה תפסו במלחמה (3)
10. נפעל כשהסודאני יקח לידו את השלטון, אמרנו ב-1952 (4)
11. דרכו של המפקד לעורר חרון, האם הוא במקום? (4)
12. מה הפלא שזעק „אני איני המת?" (3, 4) (מ)
13. שכל טוב ישיב חמה (3).

פתרון תשבצון

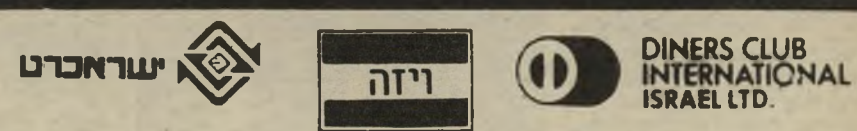
2521

אביגיל ינאי

מודעות בטלפון לכל העתונים

בכרטיסי אשראי במחירי המערכת

שרות ת.ד. ללא תשלום - חניה חופשית במקום

פרסום אידיאל

אבן גבירול 110 ת"א, פתוח 7.30 - 20.00 רצוף

03-227117/8

